

ŽETALSKE NOVICE

GLASILO OBČINE ŽETALE - December 2010 - LETNIK 10

ŠTEVILKA 39

OBČINSKA PRIZNANJA ZA LETO 2010

ZLATA PLAKETA OBČINE ŽETALE: »Terezija in Stanko VOGRINC« za dosežene uspehe na področju kmetijstva in dolgoletno delo v društvih Občine Žetale

PRIZNANJE OBČINE ŽETALE:
»Anton HOHNEC« za aktivno delo v mladinski organizaciji in delo na področju športa v Žetalah

PRIZNANJE OBČINE ŽETALE:
»Kmetija Kristine in Aleksandra KOJCA« za dosežene uspehe na področju kmetijstva

PRIZNANJE OBČINE ŽETALE:
»Jože KOREZ« za dolgoletno aktivno delo v Prostovoljnem gasilskem društvu Žetale

ŽUPANSKO PRIZNANJE:
»Skupina mladih TD Žetale« za uspešno organizirano mednarodno izmenjavo mladih v mesecu avgustu 2010

prireditvenem šotoru pričel že 20. tradicionalni kostanjev piknik, ki je ob prijetni glasbi ansambla Donačka trajal do zgodnjih jutranjih ur.

Zadnji dan prireditve ob letošnjem občinskem prazniku je bila nedelja, 17. oktobra. Ob 11. uri je bilo v prireditvenem šotoru tradicionalno srečanje starejših občanov Občine Žetale. Starejše občane je najprej nagovoril župan Anton Butolen, zatem pa je sledil bogat kulturni program, ki so ga izvedli Ženski in moški pevski zbor Kulturnega društva Žetale ter učenci Osnovne šole Žetale. Kulturnemu programu je sledila zakuska in družabno srečanje.

Prireditve ob 11. prazniku Občine Žetale in 20. kostanjevem pikniku so bile sklenjene s tradicionalno prireditvijo, Srečanjem frajtonarjev, na kateri je sodelovalo čez 30 tekmovalcev različnih generacij.

Na koncu lahko rečemo, da so bile vse prireditve, namenjene letošnjemu občinskemu prazniku in kostanjevem pikniku, kljub muhastemu vremenu uspešno izpeljane, za kar gre zahvala vsem sodelujočim.

Dober dan!

Lepo pozdravljeni, spoštovani občani in občanke naše OBČINE ŽETALE.

Tako vsakdanji je pozdrav DOBER DAN, a ni vedno dober, srečen; ob koncu listopada je bil 27. dan tega meseca nesrečen, po »KATREJINEM« dnevu je narava lepo blestela v belem, a je mnogim Slovencem prinesla žalost v srca, kajti prvi jesenski sneg je zahteval žrtve v prometu. To je bil strašen večer, a je čas tisti, ki počasi blaži bolečine.

Tudi lokalne volitve so že mimo, zapisale so volilni izid, imamo župana, svetnike, dela dovolj, le evri počasi prihajajo v naš kraj. Veseli december je čas kratkih dni in dolgih noči, meglene koprene po dolinah in bregeh, v občilih je mnogo reklam, nakupovalni centri polni kupcev, obilo srhljive slovenske politike, pa tudi kaj veselega. Veseli grudni, ki je bil po starem rimskem koledarju deseti mesec v letu (decem), ker so začeli Rimljani novo leto z marcem, se poslavlja, drsimo v novo leto z dvema enicama in si želimo, da bi bili vsi dnevi odeti s srečo, zdravjem.

Mnogi dnevi iztekajočega leta niso prinesli zadovoljstva, ugodja, so pa spomini na čas, ko so bile dobre suhe slive, »klojci« – posušena jabolka, hruške, kad kislega zelja in repe, dobra hrustljava pečenka, to je bil pravi veseli december.

Ja, saj je v današnjem času tudi lepo, ljudje se srečujejo, se obdarujejo, gostijo in se ob lepi pesmi razveselijo.

Mnogo lepih želja izrazimo v tem času, rečemo, da je čas prihoda, skrivnosti, miru, pričakovanj, je pa tudi čas izida 39. številke ŽETALSKIH NOVIC, kjer boste prebrali mnogo zanimivega, žetalskega, gotovo boste ob branju našli nekaj misli zase, naj vam krepijo spomin.

Uredniški odbor Žetalskih novic Vam želi veselo praznovanje BOŽIČA in novoletnih praznikov z željo, da bi Vaše življenje v letu 2011 spremljalo zdravje, sreča, veselje in uspeh povesod, kamor Vas bodo vodili koraki.

Vse najlepše Vam želi odgovorna urednica M.K.

Sprehod po vsebini

Občinska priznanja	2
Dober dan	3
Kriza se pogloblja	4
Novice iz občinske uprave	5
I. praznik Občine Žetale	6
Ločevanje odpadkov	8
Jesen in zima	12
Člani OORK Žetale	14
Streljanje na glinaste golobe	15
Jesen v Halozah	16
Razstava fotografij	17
ta tihi beli čas	18
Polharija	19
Pri Rodoškovi Anici	21
Vitez	22
Kožuhanje	23

JAVNO GLASILO "ŽETALSKE NOVICE"

Izdajatelj: Občina Žetale
 Naslov uredništva: Žetale 4, 2287 Žetale
 Odgovorni urednik: Marija Krušič
 Uredniški odbor: Marija SKOK, Franc PULKO ml., Milenka KOVAČEC, Toni BUTOLEN
 Lektorica: Saša JAZBEC, Marija KRUSIČ
 Fotografija na naslovnici: Marija SKOK
 Računalniški prelom: Šange d.o.o.
 Javno glasilo "ŽETALSKE NOVICE" je na podlagi odločbe Ministrstva za kulturo RS št. 006-24/00 so z dne, 29.03.2001 vpisano v register javnih glasil pod zaporedno številko 1767.

KRIZA SE POGLABLJA

Čas, ko se leto počasi poslavlja in smo že v pričakovanju praznikov in novega leta, je že po tradiciji tudi čas, ko se delajo bilance iztekajočega se leta in načrti za prihodnje leto. Teče že tretje leto, odkar je svetovna kriza zajela skoraj ves svet. Seveda tudi nam ni prizanesla. Nekateri kazalci sicer kažejo, da je najhujše že mimo. Tudi predsednik vlade optimistično napoveduje, da smo že na izhodu iz krize.

Če gledam kot župan občine, upravičeno dvomim, da je tako. Vlada je lansko leto uvedla 30-dnevni plačilni rok in nov način plačevanja situacij za odobrene projekte. Vsako situacijo smo morali potrjeno poslati v osmih dneh na Ministrstvo za finance. 29. dan smo dobili nakazilo in trideseti dan dodali lastna sredstva in situacijo plačali. Moram zapisati, da sem bil prijetno presenečen, da je zadeva tekla.

Letos je zadeva bistveno drugačna. Ne samo, da so nam projekte po vrsti zavračali, po mojem mnenju zato, da so pridobili čas, ker ni denarja, temveč ni tudi plačil za odobrene projekte. Za projekt tabel za označevanja naselij v občini smo plačali celoten znesek že pred meseci, plačila države pa še vedno ni. Prav tako še nismo dobili odobrenih sredstev po neurju iz leta 2008. Jasno je, da smo odobrena dela že zdavnaj opravili in tudi v celoti plačali z lastnim denarjem. Sklep o sofinanciranju projektov po 23. členu za leto 2010 smo dobili že v aprilu, pogodbo komaj konec oktobra, denarja pa še ne. Posebej problematično je, da še nismo dobili denarja za največji projekt letošnjega leta, to je obnova cest Žale – Stopnica in Žetale – Trebež. V tem trenutku, torej v začetku decembra, od države pričakujemo nekaj več kot 500.000 EUR, kar je skoraj polovica naše primerne porabe.

Takšna finančna nedisciplina države potiska večino občin, posebej pa še manjše, v zelo težak položaj še posebej, ker ne vemo, kdaj bomo dobili denar in če ga bomo sploh dobili.

Tudi za prihodnje leto situacija ni optimistična. Z rebalansom državnega proračuna so bila zmanjšana sredstva občinam, in sicer tako primerne poraba kakor tudi sredstva za investicije po 23. členu ZFO. Zmanjšana sredstva pa pomenijo manj investicij, kajti tekoče porabe se ne da zmanjšati. To praktično pomeni, da občina ne bo mogla izvesti investicij, ki jih je sprejela v Načrtu razvojnih projektov. Tudi, če bi uspeli na raznih razpisih, zaradi tega zmanjšanja ne bomo imeli dovolj lastnih sredstev. Tudi pogoji na raznih razpisih se zaostrujejo in niso naklonjeni manjšim občinam. Po vsem zapisanem je jasno, da se kriza vedno bolj prenaša tudi na občine in je mnogo investicij vprašljivih. Če torej ne bo bistvenih sprememb, bo investicij v prihodnje manj.

V takšni situaciji je še posebej pomembno, da smo končno uspeli na Javnem pozivu za Razvoj regij s projektom »Izgradnja otroškega vrta v Žetalah«. Nekaj čez milijon evrov vredna investicija bo v prihodnjem letu stekla. Pridobili bomo približno 877.000 EUR evropskih in državnih sredstev. To je seveda za našo občino izjemno velika investicija, tretja po velikosti v zgodovini občine. Upam lahko samo, da bo financiranje bolj tekoče kot letos, kajti pri tako veliki investiciji občina ne more zalagati svojih sredstev, ker jih v takšni višini nima. Kako bo z ostalimi projekti, v tem trenutku na žalost ne morem zapisati, ker razpoložljivih podatkov na žalost še vedno nimam.

Kriza se torej prenaša tudi na občine in čas ni preveč optimističen, zato vam želim, da vas kriza vsaj na osebni ravni v letu, ki prihaja, ne bo preveč prizadela. Stara modrost pravi, da za dežjem vedno posije sonce. Želim, da nas ne zapusti optimizem in da kljub vsemu z veseljem in realnim pričakovanjem vstopimo v novo leto.

Spoštovane občanke in občani, želim vam vesele božične praznike in srečno novo leto 2011.

Vaš župan

NOVICE IZ OBČINSKE UPRAVE

1. konstitutivna seja Občinskega sveta

V sredo, 27. oktobra 2010, je v sejni sobi Občine Žetale potekala 1. konstitutivna seja novoizvoljenega Občinskega sveta Občine Žetale. Najprej je bilo ugotovljeno, da so se seje udeležili vsi novoizvoljeni člani Občinskega sveta Občine Žetale. Poročilo Volilne komisije Občine Žetale je svetnikom predstavil predsednik Volilne komisije Matej GAJSER. Predsednik komisije je povedal, da volilna komisija na ugotovljene rezultate glasovanja ni prejela nobene pritožbe in je na seji dne 12.10.2010 na podlagi zapisnikov volilnih odborov ugotovila naslednje rezultate glasovanja za člane Občinskega sveta Občine Žetale:

1. Franc KIDRIČ	266 glasov
2. Janez VOGRINC	243 glasov
3. Izidor ŠTAJNBERGER	232 glasov
4. Janez VODUŠEK	221 glasov
5. Franc VOGRINC	219 glasov
6. Anton FURMAN	218 glasov
7. Petra PLAJSNŠEK	202 glasov

Zatem je predsednik volilne komisije predstavil poročilo o izvolitvi za župana Občine Žetale.

Za župana Občine Žetale je bil izvoljen:

- Anton BUTOLEN 617 glasov

Na poročilo volilne komisije ni bilo pripomb.

V nadaljevanju seje je Občinski svet imenoval Mandatno komisijo za pregled morebitnih pritožb in pripravo predloga za potrditev mandatov članov Občinskega sveta.

V Mandatno komisijo so bili imenovani:

1. Petra PLAJSNŠEK – predsednica

2. Franc KIDRIČ – član

3. Franc VOGRINC – član

Mandatna komisija je pregledala poročilo o izvolitvi za člane Občinskega sveta in ugotovila, da v pritožbenem roku ni bilo pritožb, zato predlaga, da se potrdijo mandati novoizvoljenim članom Občinskega sveta. Pri pregledu poročila o izvolitvi za župana Občine Žetale je komisija ugotovila, da ni bilo pritožb, zato se potrdi mandat župana Občine Žetale.

Ob koncu 1. konstitutivne seje Občine Žetale je bila za mandatno obdobje štirih let imenovana Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Potrjen je bil naslednji predlog komisije:

1. Anton FURMAN – predsednik

2. Franc VOGRINC – član

3. Franc KIDRIČ – član

1. izredna seja Občinskega sveta

Po končani 1. konstitutivni seji Občinskega sveta je bila 1. izredna seja, na kateri je bil potrjen noveliran Investicijski program za izgradnjo otroškega vrtca v Žetalah. V novem Investicijskem programu je potrebno gradnjo in financiranje otroškega vrtca predvideti v letu 2011. Prav tako je potrebno uskladiti načrt razvojnih programov za obdobje 2010 – 2011. Glede na sprejeti Investicijski program je bilo potrebno investicijo Izgradnja otroškega vrtca v Žetalah uskladiti v Načrtu razvojnih programov za obdobje 2010-2011.

Jože Krivec

11. PRAZNIK OBČINE ŽETALE IN 20. KOSTANJEV PIKNIK

V občini Žetale so v mesecu septembru in oktobru potekale prireditve v počastitev 11. praznika Občine Žetale in 20. kostanjevega piknika. V mesecu avgustu se je sestel organizacijski odbor, ki so ga sestavljali predstavniki društev in organizacij, ki delujejo na območju Občine Žetale. Sestavljen je bil pester program prireditev. Po tradiciji so bile najprej na sporedu športne prireditve, ki jih je letos organiziralo Športno društvo Rim. Športna tekmovanja so potekala v naslednjih disciplinah: namiznem tenisu, košarki, odbojki, šahu, vlečenju vrvi in malem nogometu. Tekmovanje v malem nogometu je potekalo na novo asfaltiranem igrišču Športnega društva Rim. V okviru prireditev so bile svojemu namenu svečano predane pomembne investicije na območju Občine Žetale: občinska cesta JP 741471 Kančec v dolžni 477 m, občinska cesta JP 741477 Rogatnica – Krsiše – Gajšek v dolžini 770 m, občinska cesta JP 741442 odcep Bukšek v dolžini 220 m. Na področju športne infrastrukture je pomembna pridobitev asfaltirano igrišče Športnega društva Rim. Planinsko društvo Žetale je organiziralo pohod na Donačko goro, ki se ga je udeležilo 30 občanov. Pri Lovski koči Tisovec je bilo prvo nedeljo v oktobru v organizaciji Lovske družine Žetale tekmovanje v streljanju na glinaste golobe in streljanju z malokalibrsko puško, ki so se ga poleg članov Lovske družine Žetale udeležili tudi občani.

Strojni krožek Žetalanec je na travnatem igrišču pri Oš Žetale pripravil gozdarsko tekmovanje za naslov »Žetalske grče in grčice«. Društvo podeželskih žena je že drugo leto zapored obudilo star običaj kožuhanja, ki se je ob šaljivih igrah dogajal na kmetiji Kolar v Dobrini. Kulturni pridih letošnjim prireditvam so pridali člani KUD Ustvarjalec iz Majšperka, ki so na odru Prosvetne dvorane Žetale

zaigrali komedijo Jara meščanka. Turistično društvo Žetale je predstavilo projekt, ki so ga poimenovali Evropa priložnosti. Pestrost prireditev je dopolnila priljubljena oddaja radia Ptuj – Orfejček, ki je potekala iz sejne sobe Občine Žetale. Gostje oddaje so bili poleg predstavnikov organizacij in društev Občine Žetale še člani popularnega ansambla Donačka.

Vrhunec prireditev ob 11. prazniku Občine Žetale in 20. kostanjevem pikniku je bil v soboto, 16. oktobra. Najprej je bila ob 14. uri slavnostna seja Občinskega sveta v sejni sobi Občine Žetale, na kateri je imel slavnostni nagovor župan Anton BUTOLEN. Ob 15. uri je bila v avli Osnovne šole Žetale otvoritev razstav organizacij in društev, ki delujejo v občini Žetale. Zatem se je dogajanje preselilo v prireditveni šotor, kjer je bila ob 16. uri osrednja proslava ob 11. prazniku Občine Žetale. Proslave so se udeležili občani Občine Žetale in številni gostje, med drugim poslanca DZ Franc PUKŠIČ in Milan GUMZAR, načelnik Občine Durmanec Branko HORVAT, župani in podžupani sosednjih občin, poslovni partnerji in drugi.

V kulturnem programu prireditve so sodelovali: Ženski pevski zbor Kulturnega društva Žetale, Moški pevski zbor Kulturnega društva Žetale in učenci Osnovne šole Žetale. Slavnostni govornik na prireditvi je bil župan Občine Žetale, Anton BUTOLEN. Predstavljenih je bilo 17 diplomantov višjih in visokih šol. Vrhunec prireditve, ki jo je povezoval voditelj Peter KIRIČ, je bila podelitev občinskih priznanj.

PRAZNIK OBČINE ŽETALE 20. KOSTANJEV PIKNIK

ŽETALE, 16. in 17. OKTOBRA 2010

DIPLOMANTI:

Marko KOJC, Marjan BUKŠEK, Matjaž BUKŠEK, Matej HORVAT, župan Anton BUTOLEN, Jože ŽELEZNIK, Andrej ŽELEZNIK, Roman MEDVED, Blaž VODUŠEK, Monika GAJŠEK, Katja SKLEDAR, Ervina ŠIREC, Mateja HOHNEC, Minka HOHNEC, Marjetka GAJŠEK, Renata BELE, Simona VOGRINC, Renata ŠIREC

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

**Mnogo veselja v zimski naravi, mnogo zelenja spomladi,
polno rož v poletju
in še raznobarvnosti v jeseni.
Za vsak dan zdravja, veselja,
zadovoljstva v letu 2011 vam želimo!**

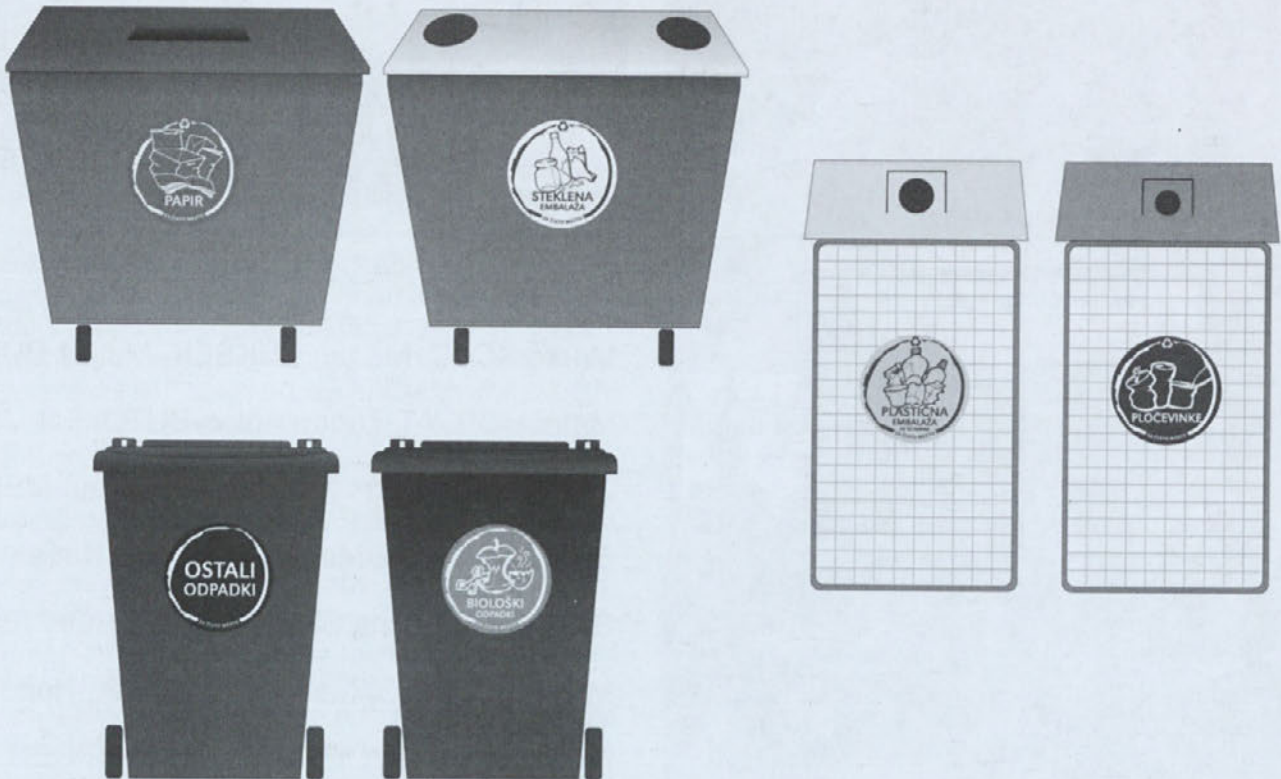
Uredniški odbor in Župan!

NAVODILO ZA LOČEVANJE ODPADKOV

V kakšnem okolju bomo živeli, je odvisno od nas samih. Potrebno bo veliko skupnega truda in dobre volje, da bomo živeli v bolj prijaznem in zdravem okolju, zato naj to navodilo služi vsakemu posamezniku kot pomoč k pravilnemu in odgovornemu ravnanju z odpadki.

Vrste namenskih posod

V posodo za papirno, kartonsko embalažo in papir na zbiralnicah ločenih frakcij odlagamo:

karton, lepenko, ostalo papirno embalažo, časopise, revije, zvezke, knjige, kataloge, prospekte, kuverte, ovojni papir, papirne vrečke, koledarje, pisarniški papir,...

Večjih kosov kartonske embalaže ne tlačimo v posode na zbiralnicah celih! Razrežemo jih na manjše kose, ali pa jih sami dostavimo na zbirni center v Gajkah ali vrnemo prodajalcu.

Posoda ima rdeč pokrov in je označena z nalepko:

LOČEVANJE BIOLOŠKIH ODPADKOV

Biološki odpadki zavzemajo več kot tretjino vseh gospodinjstevskih odpadkov. Zato je zelo pomembno, da jih izločimo, saj le-ti pri odlaganju na deponijo povzročajo težave, ki so posledica fizikalnih in kemičnih lastnosti organsko lahko razgradljivih odpadkov. Težave povzročajo izcedne vode in deponijski plini, deponirani biološko razgradljivi odpadki pa so podvrženi delovanju mikroorganizmov. Anaerobni razkroj organsko razgradljivih odpadkov povzroča nastanek deponijskega plina

(metan, amonijak,...), ki ga je potrebno odpliniti. Z ločenim zbiranjem biološko razgradljivih odpadkov se zmanjša količina mešanih odpadkov, ki je namenjena odlaganju. S tem se podaljšuje življenjska doba odlagališča, manj bioloških odpadkov na odlagališču pa pomeni tudi manj toplogrednih plinov.

Zato biološko razgradljive in kuhinjske odpadke, kjer je to možno, kompostirajmo na domačem kompostniku, če izpolnjujemo pogoje za kompostiranje le-teh odpadkov, sicer pa jih smemo odlagati edino in le v dodatno posodo BIOLOŠKI ODPADKI.

V posodo za plastično embalažo na zbiralnicah ločenih frakcij odlagamo:

plastenke pijač, plastenke živil (jogurt, ketchup, olje, kis...), plastenke nenevarnih čistil, pralnih sredstev in mehčalcev, plastična embalaža higijenskih in kozmetičnih sredstev, lončke za jogurt in smetano (brez aluminijastih pokrovov), posodice za margarino in sirne namaze, plastično folijo (vrečke in ovojno folijo), sestavljeno embalažo (tetrapak vseh vrst), manjše kose embalažnega stiropora...

Večjih kosov embalaže iz stiropora ne tlačimo v posode na zbiralnicah celih! Dostaviti jih je potrebno na zbirni center na Gajkah ali vrnemo prodajalcu.

Posoda ima rumen pokrov in je označena z nalepko:

V posodo za kovinsko embalažo na zbiralnicah ločenih frakcij odlagamo:

pločevinke pijač, pločevinke hrane in živalske hrane (konevse), pršila (spreji) kozmetičnih sredstev, pokrove kozarcev za vlaganje, čista aluminijasta folija in druge drobne kovinske odpadke,...

Posoda ima moder pokrov in je označena z nalepko:

Vso embalažo stisnemo na najmanjšo prostornino in tako prihranimo pri prostoru.

V posodo za stekleno embalažo na zbiralnicah ločenih frakcij odlagamo:

steklenice pijač in jedi, stekleno embalažo začimb, zdravil in kozmetičnih sredstev, kozarce za vlaganje brez pokrovov,...

Posoda ima bel pokrov in je označena z nalepko:

Za vso embalažo velja, da mora biti prazna. Najbolje je, da jo splahnemo z vodo. To pa nikakor ne pomeni, da jo moramo oprati z detergentom in krpo. Označevalnih nalepk ni potrebno odstranjevati.

Mednje sodijo suhi organski odpadki: ostanki hrane, kruh, ostanki hrane iz pločevink in kozarcev za vlaganje brez tekočin, ostanki od priprave hrane (zelenjava, sadje, kosti, olupki, lupine orehov, lešnikov...), jajčne lupine, ostanki mlečnih izdelkov ter pokvarjeni mlečni in mokasti prehranski proizvodi, kavna gošča in kavni filtri, čaj in čajne vrečke, volneni in bombažni ostanki, lasje, perje, higienski papir (serviete, papirnati robčki), odmrle rastline, stara zemlja za rože, pokošena trava, plevel, listje in drugi vrtni odpadki, obrezano grmičevje, žive meje, drevesni ostanki, žagovina.

V zadnjem času so se na tržišču pojavile namenske vrečke za biološke odpadke. Izdelane so iz koruznega škroba, v katerih lahko v gospodinjstvu zbiramo biološke odpadke, ki jih nato skupaj z odpadki odložimo v posodo za biološke odpadke ali na domači kompostnik.

Namenske vrečke so izdelane iz organskega materiala, zato se skupaj z odpadki predelajo v kompost.

mag. Olga FEKONJA,
medobčinska inšpektorica

V posodo za biološko razgradljive odpadke odlagamo:

ostanke od priprave hrane (zelenjava, sadje, jajčne lupine, lupine orehov, lešnikov,...), ostanke hrane, kosti, star kruh in pecivo, ostanke hrane iz pločevink, ostanke mlečnih izdelkov, kavna gošča in kavni filtri, čaj in čajne vrečke, lase, perje in volno, odmrle rastline (lončnice tudi z zemljo), plevel, travo, listje, žagovino in drobne lesne odpadke, ki niso obdelani z nevarnimi snovmi, obrezane veje dreves in grmičevja, ki jih razrežemo na manjše kose, higienski papir (papirnate brisače, serviete, robčke),...

Odlagamo jih lahko brez vrečk ali v namenskih biološko razgradljivih vrečkah, ki so izdelane iz škroba ali posebnega papirja. Kupimo jih lahko v samopostrežnih trgovinah.

Posoda je rjave barve in je označena z nalepko:

Biološko razgradljive in kuhinjske odpadke, kjer je to možno, kompostirajmo na domačem kompostniku.

Kosovne odpadke oddajamo v letni akciji, ki jo vsako leto pripravi izvajalec javne službe. Lahko pa jih sami pripeljemo na zbirni center. Med kosovne odpadke sodijo:

Pohištvo, talne obloge, vzmetnice, kopalniška oprema, kolesa, smuči, smučarski čevlji, vrtno orodje, leseni in plastični zaboji ter večji* predmeti, igrače, kovinski predmeti, avtomobilski deli,...

* Večji predmeti so tisti, ki so večji od nogometne žoge.

Med odpadno električno in elektronsko opremo (OEEO) spadajo hladilni in zamrzovalni aparati, veliki gospodinjski aparati, mali gospodinjski aparati, TV sprejemniki in računalniški monitorji ter sijalke. OEEO ne sodi med kosovne odpadke in jo je treba ločeno zbirati in oddajati ali prepuščati zbiralcu odpadkov. OEEO lahko oddamo tudi prodajalcu, kjer smo kupili novo, lahko jo sami pripeljemo na zbirni center, nikakor pa ne sodi v posodo za ostanek odpadkov, tudi manjši kosi kot so walkmani, mobilni telefoni, daljinski upravljalci, elektronske igračke, ročne ure ipd, ne!

Nevarne odpadke oddajamo v letni akciji, ki jo vsako leto pripravi izvajalec javne službe. Lahko pa jih sami pripeljemo na zbirni center. Med nevarne odpadke sodijo:

čistila, pesticidi*, kisline, baze, kemikalije, razkužila, redčila, barve, laki, topila, lepila, smole, motorna, strojna in hidravlična olja, jedilna olja, maščobe, maziva, polirna sredstva za avtomobile, črnila, gnojila, tekoča goriva, strupi za glodavce, polže, žuželke in druge strupene snovi, osvežilci zraka, zaščitna sredstva proti rjavenju in zmrzovanju, silikonski kiti, alkoholi, kozmetični izdelki, zdravila, sredstva za zaščito lesa ter embalaža z ostanki vseh navedenih snovi, pršila (spreji) nevarnih snovi, baterije in akumulatorji*, kartuze in tonerji tiskalnikov in fotokopirnih strojev, katalizatorji, oljni filtri, naoljene krpe, termometri, varčne, cevne in živosrebrne žarnice, živo srebro,...

* Pesticide, akumulatorje in baterije lahko oddamo tudi večini prodajalcev, pri katerih kupujemo nove tovrstne izdelke.

Gradbene odpadke v manjših količinah pripeljemo na zbirni center Gajke. Večje količine gradbenih odpadkov pa lahko odpeljemo k predelovalcu gradbenih odpadkov. Nam najbližji je Franc Žuran S.P., Formin 8b, 2272 Gorišnica. Predelava se vrši ob lokalni cesti iz smeri Muretincev proti Zagojičem. Med gradbene odpadke sodijo:

zidna in strešna opeka, beton, betonski strešniki, keramične ploščice, sanitarna keramika, tlakovci, asfalt, izolacijski materiali, azbestne strešne kritine*, mešanice naštetih materialov.

*Gradbeni materiali, ki vsebujejo azbest morajo biti že med prevozom zloženi na paleti in oviti s folijo, sprejemajo pa se na zbirnem centru v Gajkah.

Ostane komunalnih odpadkov so odpadki, ki jih ni mogoče uvrstiti v nobeno izmed prej naštetih skupin odpadkov. Ti odpadki so:

plenice, higienski vložki, kozmetične blazinice, iztrebki malih živali skupaj s peskom, kosti, pepel, cigaretni ogorki, vžigalniki, povoščen, plastificiran in zamaščen papir, papir, ki je združen s folijo (v trgovinah vanj zavijajo delikatesne izdelke in meso, ovitek čokolade in masla), tube hrane krem in zobne paste, celofan, lepilni trakovi, umazana aluminijasta folija, keramični, kristalni in porcelanasti izdelki, izolacijsko in ognjevarno steklo, ogledala, navadne žarnice, krtače, ščetke in čopiči vseh vrst, pluta in plutovinasti zamaški, pisala, gumijasti izdelki, manjše igrače (ne elektronske), krpe in gobice za čiščenje, vrečke za sesalce, obutev, tekstil, usnjeni izdelki, pisala, filmi, fotografije, avdio in video kasete, gramofonske plošče, vosek,...

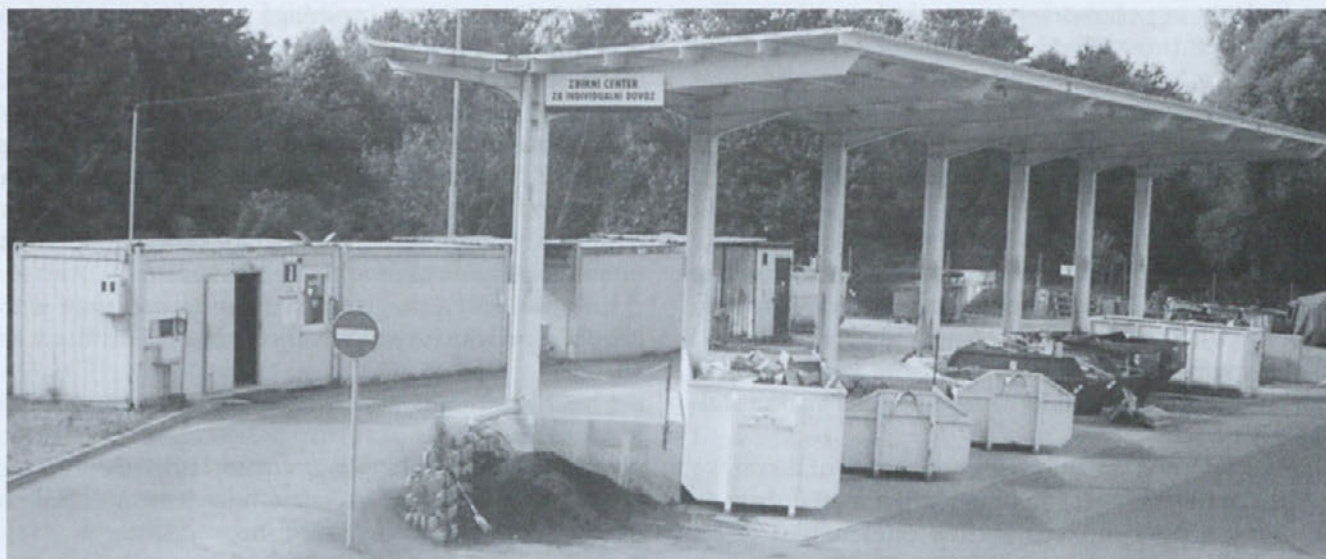
Posode za ostanek komunalnih odpadkov imamo vsa gospodinjstva in so označena z nalepko:

Pri uvrščanju odpadkov poskusimo z izločanjem. Predstavljamo si, da se na našem radiatorju pokvari glava termostatskega ventila. Ne moremo ga uvrstiti v nobeno izmed zgoraj naštetih skupin odpadkov. Sestavljen je iz plastike in kovine in nihče od nas ne pričakuje, da ga bomo razstavili. Odvržemo ga v posodo za ostale odpadke. Ali pa stara očala, ki jih najdemo v omari. Sestavljena so iz različnih materialov in prav tako ne sodijo v nobeno od naštetih skupin odpadkov. Odvržemo jih v posodo za ostale odpadke.

Delovni čas zbirnega centra Gajke:

Letni delovni čas	8.00 – 20.00	1. april – 30. oktober
Zimski delovni čas	8.00 – 17.00	1. november – 31. marec
Sobotni delovni čas	8.00 – 14.00	

Jesen in zima v cestnem prometu

Tukaj je jesen, ki jo označujejo dež, megla, slabša vidljivost in prve poledice. Zaradi navedenih razmer je potrebno v jesenskem času voziti še posebej previdno, saj se vozniki v poletnih mesecih, ko so vozne razmere ugodnejše, v pogledu varnosti "polenimo". Vendar pa samo previdnejša vožnja ne zadošča, če k vsemu temu ne vključimo ustrezne pravilne opreme vozila, ki jo je potrebno pred pričetkom jesenskih vremenskih razmer temeljito preveriti.

Ko pa se bo jesen prevesila v zimo, nam bo zagotovo postregla z mrazom, ledom in snegom. Glede na spremenjene vremenske razmere moramo udeleženci v prometu, predvsem vozniki motornih vozil, računati na možnost hitre spremembe vozniških razmer. Ob spremenjenih vozniških razmerah je temeljni pogoj za varno udeležbo v prometu ustrezna zimska oprema motornega, pa tudi priklopnega vozila, za kar moramo pravočasno poskrbeti.

Zakon o varnosti cestnega prometa (Ur. list RS št. 113/06) v 114. členu določa, da morajo biti motorna vozila pozimi in v zimskih razmerah opremljena s predpisano zimsko opremo in da morajo imeti vozila na cestah v Republiki Sloveniji med 15. novembrom in 15. marcem naslednjega leta (pozimi) in tedaj, ko se ob sneženju sneg oprijema vozišča ali je vozišče zasneženo, zaledenelo (ledna deska) ali poledenelo (poledica), predpisano zimsko opremo.

Zimska oprema je predpisana v pravilniku o napravah in opremi vozil v cestnem prometu (Ur. list RS št. 17/00 in 45/04).

V skladu z odredbo o omejitvi prometa na cestah v Republiki Sloveniji je na cestah v Republiki Sloveniji, na katerih so zimske razmere, prepovedana vožnja za tovorna vozila s priklopnimi vozili, za vozila, ki prevažajo nevarno blago, in za izredne prevoze.

V skladu z 8. in 9. členom pravilnika o napravah in opremi vozil v cestnem prometu štejejo za zimsko opremo motornih vozil:

1. Pri dvoslednih motornih vozilih, katerih največja dovoljena masa ne presega 3.500 kg, in priklopnih vozilih, ki jih vlečejo:

o zimske pnevmatike na vseh kolesih ali

o poletne pnevmatike in v priboru ustrezno velike snežne verige za pogonska kolesa ali verigam enakovredni pripomočki. Vozila s štirikolesnim pogonom morajo imeti v primeru stalnega pogona snežne verige vsaj za zadnjo os in v primeru priklopljivega pogona vsaj za stalno vklopljeno os.

Pogoji za uporabo snežnih verig so izpolnjeni takrat, ko je na vozišču toliko snega, da pnevmatika med vožnjo ne pride v stik s površino vozišča (za pnevmatiko ostaja snežena sled).

2. Pri dvoslednih motornih vozilih, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg, in priklopnih vozilih, ki jih vlečejo:

o zimske pnevmatike najmanj na pogonskih kolesih ali o poletne pnevmatike in v priboru ustrezno velike snežne verige za pogonska kolesa ali verigam enakovredni pripomočki. Vozila s štirikolesnim pogonom morajo imeti v primeru stalnega pogona snežne verige vsaj za zadnjo os in v primeru priklopljivega pogona vsaj za stalno vklopljeno os. Poleg tega morajo imeti ta vozila v opremi še lopato.

3. Kanali dezena pnevmatik, ki štejejo v zimsko opremo, morajo biti globoki najmanj 3 mm.

4. Zimske pnevmatike so tiste pnevmatike, ki imajo na boku proizvajalčevo oznako "M+S".

5. Ne glede na prej navedene pogoje štejejo za zimsko opremo vozil, ki so v prometu v priobalnem področju Slovenije, poletne pnevmatike. Priobalno področje je območje, ki ga omejuje obala Jadranskega morja, meja z R. Italijo, meja z R. Hrvaško ter naslednje ceste (ki so vključene v to področje):

o G 1-7 mejni prehod Krvavi potok - Kozina,

o R2-409 Kozina - Klanec,

o G 1-10 Klanec - Kastelec in

o R3-623 Kastelec - Podgorje - meja z R. Hrvaško.

Pnevmatike na vozilih z največjo dovoljeno maso do vključno 3.500 kg, ki dosegajo hitrost nad 40 km/h, morajo biti enake velikosti, vrste (poletne, zimske, terenske) in zgradbe (radialne, diagonalne), na isti osi, pa tudi iste nosilnosti, hitrostnega razreda ter istega proizvajalca in dezena (vzorec tekalne površine).

Zimske pnevmatike so lahko za največ dva razreda nižjega hitrostnega razreda, kot ga zahteva konstrukcijsko določena najvišja hitrost vozila.

Policisti pri nadzoru cestnega prometa preverjajo tudi opremljenost vozil s predpisano zimsko opremo.

Nasveti voznikom

Priprava motornega vozila na zimo naj zajema tudi pregled drugih naprav in opreme vozila. Poleg pnevmatik, zavor, krmilnega mehanizma in luči je tu še vrsta drugih naprav, ki jih mora uporabnik vozila občasno, pred zimo pa pravočasno in skrbno preveriti:

- akumulator - pregledati, očistiti in namazati je treba kabelske priključke ter preveriti stanje elektrolita v celicah;

- hladilni sistem - preveriti je potrebno gostoto in raven hladilne tekočine;

- sistem za dovod zraka v vozilo - priporočljivo je preveriti, ali se v sistemu nahajajo tujki (smeti ali posušeno listje);

- olje v motorju - gladina olja mora vedno segati med

obe oznaki (max - min) na merilni palici;

- sistem za močenje vetrobranskega stekla - preveriti je treba količino vode v posodi ter ji dodati zadostno količino sredstva proti zmrzovanju;

- metlice brisalcev - preveriti njihovo izrabljenost in jih po potrebi zamenjati;

- klinasti jermen - preveriti je treba stanje in napetost jermena, ki zagotavlja vrtenje alternatorja, črpalke hladilne tekočine in drugih naprav;

- sistem za dovod goriva - pri vozilih z dizel motorjem je priporočljivo pregledati in po potrebi očistiti filter za gorivo;

- tesnila vrat - če jih bomo občasno namazali z glicerinom, vrata v mrzlih dneh kljub mokroti ne bodo primrznila;

- ključavnice na vratih in pokrovu prtljažnika - občasen vbrizg WD 40 ali podobnega penetrirajočega antikorozivnega sredstva bo preprečil pomrznjenje ključavnice.

Priporočila za vožnjo v zimskih razmerah in pozimi

- Hitrost vozila zmanjšajmo in jo prilagodimo razmeram ter stanju vozišča.

- Povečajmo varnostno razdaljo med našim vozilom in vozilom, ki vozi pred nami.

- Zavirajmo narahlo in po potrebi postopno, z večkratnim pritiskom na stopalko.

- Ne spreminjajmo smeri vožnje sunkovito, saj lahko vsako tako ravnanje povzroči zanašanje vozila. Podobno velja tudi za sunkovito speljevanje.

- Zelo pomembna je izbira pravilnega prestavnega razmerja, ker lahko premajhna moč na pogonskih kolesih zmanjša učinkovitost vodenja vozila in onemogoči potrebne popravke smeri vožnje, prevelika pa povzroči zdrsavanje pogonskih koles in zanašanje vozila.

- Vozimo čim bolj enakomerno, brez premočnega pospeševanja ali zmanjševanja hitrosti.

- Posebej bodimo pozorni na izpostavljene dele ceste, kjer se pogosteje pojavlja poledica.

- Računajmo z daljšim časom potovanja, zato se od doma odpravimo prej kot običajno.

- Med vožnjo bodimo zbrani, predvsem pa strpni do drugih udeležencev v prometu. V takih razmerah je še posebno pomembna vozniška kultura, etika in solidarnost.

Ugodno in predvsem varno vožnjo v jesenskih in zimskih mesecih vam želimo policisti Policijske postaje

Podlehnik

Damjan BRAČIČ

VODJA POLICIJSKEGA OKOLIŠA

ZAVOD ZA GOZDOVE

Ekскурzija Gozdarske fakultete iz Ljubljane v Halozah

V petek, 19. novembra 2010, so gozdarji Krajevne enote Zavoda za gozdove Slovenije na Ptujju gostili ekскурzijo Katedre za gojenje gozdov in Katedre za urejanje gozdov in gozdno biometrijo na Oddelku za gozdarstvo in obnovljive gozdne vire na Biotehniški fakulteti v Ljubljani.

Ekскурzije se je udeležilo 14 zaposlenih z obeh kateder s predstojnikoma prof.dr. Jurijem Diacijem in prof.dr. Andrejem Bončino. Namen ekскурzije je bil ogled pragozdov Belinovec na Maclju in Donački gori ter seznanitev z gospodarjenjem z bukovimi gozdovi v Halozah. Pripravo ekскурzije in vodenje na terenu sta izvedla Janko Vidovič, inž. gozd., revirni gozdar v revirju Žetale, in Andrej Kovačič, univ. dipl. inž. gozd., vodja krajevne enote na Ptujju.

Ob prihodu v Žetale je bil ob deveti uri sprejem pri županu Občine Žetale, g. Antonu Butolnu. Župan je po uvodnem pozdravu predstavil problematiko in razvojne usmeritve male haloške občine. Andrej Kovačič je udeležencem prikazal delovanje nekdanjega gozdarskega fakultetnega posestva »Silva« v šestdesetih letih preteklega stoletja in študentskega

terenskega dela na področju Žetal. Predstavljena je bila študentska praksa in gozdnogospodarski načrt gozdnogospodarske enote Tisovec-Log (1963-1974), ki so ga v celoti izdelali takratni študentje skupaj s profesorji. Manjšo pogostitev na sprejemu pri županu sta prispevala Občina Žetale in Podravsko gozdarsko društvo iz Maribora.

Terenski ogledi in predvidene predstavitve na terenu so se izvedle kljub slabemu vremenu. Ob vzponu na vrh Belinovca so si udeleženci ekскурzije ogledali tudi izvir Sotle. Daljši čas so se potem zadržali v samem pragozdu Belinovec in sosednjih gospodarskih gozdovih. Ogledu pragozda na Donački gori je sledil še vzpon na njen vrh. Udeleženci so zvečer odšli iz Žetal z dobrimi vtisi o gozdovih v gozdnatih Halozah, njihovimi prebivalci in doseženim razvojem v zadnjih letih.

Andrej Kovačič

Člani OORK Žetale vas vabimo medse

Za našo organizacijo predstavlja leto, ki se počasi izteka, prvo leto delovanja. Člani smo z narejenim kar zadovoljni, se pa zavedamo, da se prava vrednost našega dela kaže v zadovoljstvu tistih, ki kako-rkoli rabijo našo pomoč.

Upamo, da smo upravičili svoje poslanstvo, ko smo našim sokrajanom z živili vsaj malo blažili stiske, nekaterim pomagali pri opraviilih, jih obiskovali po domovih za ostarele ali kako drugače ponudili roko v pomoč.

Za nami pa ostaja še veliko stisk, želja in potreb. Po najboljših močeh se trudimo pomagati in upamo na boljši jutri.

Posebno mesto v našem delovanju predstavlja krvodajalstvo.

Ljudje smo se pogosto pripravljani odreči materialnim dobrinam v korist sočloveka. Darovati kri pa pomeni nekaj več. Pomeni žrtvovati del sebe za vračanje zdravja in ohranitev življenja nekoga, ki ga ne poznamo. To je darilo življenju, brez kakršnekoli nagrade, razen osebne občutka zadovoljstva.

Zaradi tega se trudimo motivirati in pridobiti čim

več krvodajalcev. Do danes je v naši organizaciji registriranih 36 krvodajalcev, ki smo v treh zaporednih krvodajalskih akcijah v letošnjem letu skupaj 58-krat darovali kri. To je kar nekaj. Ob podatku, da v Slovenji vsak delovni dan potrebujemo okoli 400 krvodajalcev, pa se ne sliši veliko.

Zaradi tega bi radi povabili tudi Vas, ki mogoče oklevate, ali darovati kri ali ne. Krvodajalec je lahko vsak med 18. in 65. letom, ki je zdrav in tehta vsaj 50 kilogramov. Sam postopek odvzema je enostaven in neboleč, za nas poteka na transfuzijskem oddelku ptujske bolnišnice. Stroške prevoza povrnejo vsem, ki darujemo v okviru organizirane akcije.

Z vsakim odvzemom izgubimo le nekaj telesne tekočine, pridobimo pa nekaj, kar nas osebnostno bogati. Morda je v načrtu stvarstva, da bo že jutri ta tekočina nam samim ali našim najdražjim reševala življenje.

Naslednjič se bomo na darovanje krvi podali aprila ali v začetku maja. Že sedaj vas lepo vabimo, da se nam pridružite.

Za Žetalske novice M.M.

NADALJEVATI DOLGOLETNO KARIERO ALI KONČATI?

Le kdo bi lahko bil ta fant, ki mu je le rosinih dvajset let? Prihaja iz Žetal in je s srcem, ter dušo predan motokrosu? Da, prav ste imeli.

Ta fant je Borut Bele, ki ga lahko le malokrat vidite doma, še posebej ob vikendih. Takrat je čas za tekme v motokrosu, če pa ni tekem, so na sporedu treningi. V letošnji sezoni 2010 je imel več smole kot sreče z motorjem znamke

Husqvarna, ki ga je velikokrat pustil »na cedilu«. Udeleževal se je tekem za državno in pokalno prvenstvo Slovenije. Zaradi prevelikih finančnih stroškov se letos ni udeleževal tekem izven meja.

V pokalnem prvenstvu Slovenije je po dobrem pričetku sezone imel obilico težav z motorjem, tako da ni mogel ponoviti lanskoletnega uspeha. Kljub temu pa je dosegel skupno tretje mesto in tudi to je odmeven rezultat.

V državnem prvenstvu Slovenije se mu je nasmihalo mesto med tremi najboljšimi, a je bil za končno uvrstitev zopet kriv motor in pristal je na skupnem šestem mestu. Očitno je, da ima Borut moč, znanje, izkušnje, toda vse to

Če ni dovolj za dobre uvrstitve, kajti kot je videti, je pomemben tudi motor, ki mu v letošnji sezoni ni služil, kot bi si Borut sam želel.

Sedaj je zimski premor do meseca marca 2011 in Borut se še vedno odloča, ali nadaljevati svojo dolgoletno kariero motokrosa ali končati. Upajmo, da bo njegov odgovor pritrdilen, saj je v intervjuju za revijo Motorist povedal, da ga bo mogoče na stezah videvati še najmanj dve leti. Držimo pesti, da uspe najti in si pripraviti ustrezen motor, ki ga bo lahko naslednje leto 2011 vodil le na najvišja mesta v motokrosu.

STRELJANJE NA GLINASTE GOLOBE IN TARČO SRNJAKA

Streljanje je potekalo v soboto, 02.10.2010, v okviru 11. občinskega praznika Občine Žetale, na strelišču pri Lovski koči Tisovec. Zbrali smo se ob deveti uri ter po krajšem čakanju in pozdravnih nagovorih g. župana Antona Butolna ter predsednika našega LD g. Janka Vidoviča bili pripravljene na začetek tekme. Posebej smo še poudarili pomen varnega ravnanja z orožjem in vsem zaželeli po lovsko DOBER POGLED.

Kot že nekaj let zapored se je odvijala tekma v kombinaciji v streljanju na izpuščenih deset glinastih golobov in pet strelcev z malokalibrsko puško v pomanjšano tarčo srnjaka na razdalji 35 metrov. Boljši rezultat je dosegel tisti, ki je imel višji seštevek obeh zadetih ciljev. Šteli so krogi na tarči srnjaka in zadeti golobi. Vsak zadetek je veljal po tri točke.

Tekma je potekala v dveh kategorijah in sicer kombinacija OBČANI ter kombinacija LOVCI.

Ker je bil čas trgatve, je bila udeležba bolj skromna.

Zbralo se nas je 21 tekmovalcev, od tega 14 lovcev, 7 občanov ter nekaj gledalcev.

Tekma je potekala v duhu prijateljstva in druženja.

V kategoriji OBČANI so bili rezultati naslednji:

1. mesto: Franc Stojnšek s 57 točkami,
2. mesto: Franc Plajnšek z 52 točkami in
3. mesto: Janez Horvat s 37 točkami.

V kategoriji LOVCI pa:

1. mesto: Robert Kores s 64 točkami,
2. mesto: Silvo Korez z 61 točkami in
3. mesto: Gregor Mlakar s 60 točkami.

Po končanem streljanju smo si privoščili pravi srnin golaž, za katerega smo poskrbeli lovci, pripravil pa ga je naš lovec Janez. Tudi pristne domače kapljice ni manjkalo.

Druženje ob klepetu je trajalo do mraka. Upam, da se nam ob naslednjem prazniku pridružite tudi tisti, ki sedaj niste imeli časa.

Hvala vsem udeležencem za red in disciplino na strelišču, krajanom Varvasel pa za strpnost in razumevanje.

Referent za strelstvo, Ivan Bukšek

Ne pade sneg, da pobeli breg ...

Raznobarvno jesensko listje leži pod debelo odejo prvozapadlega snega. Sedimo ob oknu in opazujemo opustela polja, veter se igra s snežinkami, naše misli bežijo v čas nazaj. Premlevamo, kaj vse smo to leto postorili, česa nismo uspeli in obenem že snujemo načrte za bodočnost.

Čeprav nismo postorili vsega, kar smo si zadali, lahko brez zadržka rečemo, da smo bili žetalski lovci letos zopet delavni. Kljub slabim finančnim možnostim smo z nekaj iznajdljivosti in veliko lastnega angažiranja uspeli izpeljati kar nekaj večjih investicij. Največji zalogaj v letošnjem letu je prav gotovo izgradnja novih sanitarij in kopalnice. K sreči imamo v družini nekaj mojstrov, ki so opravili zidarska, pleskarska, keramičarska in vodoinštalaterska dela. Vse so opravili prostovoljno, za kar jim gre posebna zahvala. Investicija je bila nujna, saj si večdnevnega bivanja lovskih turistov in drugih gostov v prostorih brez ustreznih sanitarij in kopalnice danes ni več mogoče predstavljati. Malo znano je namreč dejstvo, da lovska družina kot edina v občini poseduje prenočitvene kapacitete, ki so prvenstveno namenjene lovskim turistom in drugim zainteresiranim gostom. Druga pomembna investicija je nabava nove centralne peči na drva, s katero bomo delno nadomestili sedanjo peč na kurilno olje. Peč bomo izdobračili in montirali v prihodnjih dneh. Ker vemo, da je peč finančno kar velik zalogaj, nam brez iznajdljivosti naših članov, ki so izposlovali ugodne plačilne pogoje, nakup v letošnjem letu ne bi uspel. Tudi pri vgradnji peči se bomo obrnili na naše hišne mojstre. Še enkrat je potrebno poudariti, da bi samo ti dve investiciji brez lastnega dela finančno pre-

segli naš dvoletni proračun. Tako pa smo vse izpeljali z zelo skromnim finančnim skladom. Večino naših prihodkov je v letošnjem letu predstavljal dohodek od lovskega turizma, ki ga pridobimo na način, da se naši člani odrekajo odstrelu trofejnih srnjakov. Dohodek od prodaje divjačine je bil zaradi izredno nizkih cen relativno majhen, pomemben delež pa je predstavljala tudi članarina. Borno skorjico od bogatega kolača nam je namenila tudi občina. Tretje pomembno poglavje v letošnji knjigi delovnih uspehov predstavlja organizacija strelske tekme za lovce drugih lovskih družin in nadaljevanje dobrega sodelovanja s krajanji, ki neposredno bivajo ob strelišču. Organizacije strelskega tekmovanja smo se lotevali z nekakšnim strahom, saj smo pri organizaciji podobnih dogodkov v preteklosti že imeli težave. Tokrat pa smo k sreči naleteli na veliko razumevanje krajanov, za kar jim velja posebna zahvala. Tudi tekmovalci so opazili naš trud, saj smo bili z njihove strani deležni številnih pohval, nekatere stvari pa bo potrebno bodisi spremeniti ali izboljšati, a to so že skrbi prihodnjega leta.

K tem trem poglavjem bi lahko dodali še kakšno, a misel se iz preteklosti seli v zasnežene gozdove, ob zvoku lovskega roga lovcu srce zaigra. Le kdo razume bolje od nas lovcev tisti ljudski rek: „Ne pade sneg, da pobeli breg, temveč da vsak v njem pusti svojo sled.“ Sledi je letos bolj malo, a lovci si ne pustimo vzeti veselja, morda bo pa že jutri bolje. Morda se že jutri srečamo, si stisnemo roke, zaželimo „dober pogled“, potem pa nad črnega ščetinarja, kralja naših gozdov.

Za LD Žetale, Silvo Korez

JESEN V HALOZAH

Spoštovani, dovolite, da najprej pokramljam malo o vremenu, ki se ne ozira na letni čas, še manj pa na tiste, ki ga želijo napovedovati. Iz poletja je kar naenkrat postala mrzla in deževna jesen; če temu, kar je bilo letos, sploh lahko rečemo jesen. Ravno takrat, ko bi vinogradi morali zoreti ob rahlem vetru in s toplimi žarki sonca nabirati sladkor ter v goste privabiti čebulice, nadležne škorce in vse ostale živali, ki se rade posladkajo z zlato rumenimi jagodami. Spomin me ponese nekaj let nazaj, ko smo ob toplih in svetlih mesečnih večerih opravili skoraj polovico jesenskih opravil. Seveda je bilo najbolj veselo pri kožuhanju koruze, kjer so prišli pomagat od blizu in daleč, smeha in lepe pesmi je bilo dovolj ves večer. Spet drugi večer obvezno mletje in stiskanje jabolk, ki se je zavleklo pozno v noč, šele škripanje lesene »preše« je naznanilo konec delovnega dne. Tu in tam pa je bilo treba pogledati še k sosedu, kjer so ob soju sveče ali petrolejke kuhali žganje. Tam si lahko pokazal svoje veščine pri igranju kart in podobno. Bili smo zadovoljni, pa čeprav smo živeli v pomanjkanju, saj je skorja kruha in skodelica sladke pijače dostikrat nadomestila malico ali večerjo. No, na meso je bilo treba počakati do kolin tja do konca januarja, saj so prašiči, ki so bili namenjeni za »furež«, morali pojesti ogromno korenja in ostalih korenju podobnih »dobrot«. Le repa je morala ostati za plemenice. Morda pa je bilo tako tudi prav, saj nismo imeli težav s pretirano debelostjo, holesterolom in podobno.

Podobno letošnji turobni jeseni je tudi življenje upokojencev, pa kljub vsem težavam ne tarnamo, ampak z optimizmom zremo naprej in smo hvaležni za vsak dan, ki nam je podarjen.

Kot vedno smo si tudi letos pripravili skromno, a veselo martinovanje. Bilo je lepo, veliko lepega petja.

Za dobro razpoloženje in smeh so poskrbeli šaljivci s pripovedovanjem starih, a vedno na novo povedanih veselih zgodb in šal. Da smo se malo razgibali, pa je s svojo harmoniko poskrbel naš vedno dobro razpoloženi Tonček.

Tako zaključujemo za letos naše aktivnosti, sledi še zaključna seja Upravnega in Nadzornega odbora DU Žetale, kjer bomo pregledali in analizirali naše delo v tem letu. Tudi letos bodo predstavniki našega društva obiskali tiste člane, ki se zaradi bolezni ne morejo udeleževati naših aktivnosti, jim prinesli skromno darilce, kolikor nam pač naše zmogljivosti dopuščajo, jim s prijazno in lepo besedo ter toplim stiskom roke zaželeli vse najlepše v novem letu.

Torej, leto 2010 se počasi poslavlja, bližata se božič in novo leto, ne vemo, kaj nam prinašata. Pa se ustavimo in v mislih vprašajmo, ali nam bo tudi v tem letu dano poromati na Brezje, Ptujsko Goro, pa še kam na izlet, družabno srečanje, kjer je vedno lepo. Ali nam bo danes leto dano, da si pogledamo v oči, si podamo roko sprave ter zaželimo vse najlepše – kdo ve, morda? Ko se bo staro leto poslovilo in si bomo segli v roke, se spomnimo tudi vseh tistih naših članov, ki so vrsto let bili z nami, delili lepe, pa tudi manj lepe trenutke, pa jih žal ni več med nami.

Pa še voščilo ob novem letu

Vsem članom DU Žetale,
kakor tudi vsem, ki mislijo in delajo dobro,
v imenu Društva upokojencev Žetale
in v svojem imenu želim veselo
praznovanje božiča in vse najlepše
v novem letu 2011.

Predsednik DU Žetale, Stanko Vogrinc

Razstava fotografij Srdana Mohoriča v ptujski knjižnici

V Knjižnici Ivana Potrča na Ptujju smo 28. oktobra letos odprli razstavo fotografij Srdana Mohoriča z naslovom »Zazrt v staro podobo«. Trideset izbranih fotografij pripoveduje zgodbo o Malem gradu ter o utripu knjižnice, ki naseljuje njegove prostore. Po koncu razstave bodo fotografije dobile svoja stalna mesta na stopniščih in sobanah osrednje knjižnične stavbe.

Razstava je plod sodelovanja med knjižnico in ptujskim fotografom Srdanom Mohoričem, ki je med poznavalci fotografije poznan predvsem kot eden od ustanoviteljev in prvi ter dolgoletni predsednik Foto kino kluba DPD Svoboda Ptuj. V sedemdesetih in osemdesetih letih prejšnjega stoletja si je Srdan Mohorič ustvaril ime kot amaterski fotograf, značilnost njegovih fotografij pa je zamegljenost prizorov, s čemer je avtor želel zabeležiti gibanje. Posebno pozornost so vzbudile njegove črno-bele fotografije s prizori kurentovanja (1976) ter seriji Podhodi (1978) in Sejem (1980), ki sta bili nagrajeni na

HALOŠKA

*Slovinc Slovenca vabi,
ktermu se pit ne gabi,
le pridi v gorco k nam,
smo dobre volje tam.*

*Si bomo eno zapeli,
da bomo vsi veseli,
vsa žalost naj neha,
kjer vince je doma.*

*Visoke so gorice
in žlahtne so trtice,
ki pri nas rastejo,
nam vince dajejo.*

*Vinograd obdelovati
Slovinc vsak mora znati,
kdor delal prav ne bo,
naj pije le vodo.*

*Po pameti ga pijmo,
da glave ne izgubimo,
kak grdo bi pač bilo,
če bi žejni šli domov.*

Po ljudskem izročilu priredil S.V.

vsejugoslovanskih fotografskih razstavah na Ptujju. Med svoje največje uspehe na področju razstavne fotografije pa Srdan Mohorič šteje dodelitev naslova amaterja I. razreda. V zadnjih letih se nam je predstavil s samostojno razstavo barvnih fotografij z naslovom Planet aluminij, v katerih odkriva lepoto bližnjih posnetkov izdelkov iz aluminija.

V sodelovanju s knjižnico je nastala popolnoma drugačna serija fotografij, v kateri so osrednje teme knjižnica, knjige, knjižničarji in bralci, obiskovalci ter gostje knjižnice. Fotograf, ki ga je očarala prenovljena podoba Malega gradu ter življenje v njem, je v fotografije ujel podobe različnih prireditev in dogodkov, pa tudi živahni vsakdanji utrip. Na prvem posnetku vidimo pogled na Mali grad kot del mestne vedute, nato pa nas fotograf korak za korakom popelje skozi dvorišče in v notranjost knjižnice, med knjige in ljudi. Posebej zanimivi so prizori iz velike dvorane, kjer se odvijajo literarni večeri z zanimivimi gosti. S fotografom lahko pokukamo še med strani knjižnih dragocenosti, s katerimi se ponaša knjižnica, ter se z bibliobusom odpeljemo med bralce v ptujsko okolico.

Ob razstavi je izšel tudi spremni katalog z istoimenskim naslovom. Pri izboru fotografij je avtorju pomagal mojster fotografije Stojan Kerbler, osrednje besedilo k fotografijam v katalogu pa je napisala dr. Marjeta Ciglencečki.

Razstava in katalog sta nastala v želji, da bi vam knjižnico še bolj približali in jo predstavili kot prostor druženja za vse generacije. Naj bo ogled razstave fotografij Srdana Mohoriča razlog več za obisk knjižnice.

Mira Petrovič

Fotografija k članku:

Leposlovna dvorana knjižnice. Foto: Srdan Mohorič

TA TIHI, BELI ČAS

Če gledam skozi okno, je vse ena lepa bela pravljica. Veje dreves so pokrite s snegom, tla prava bela odeja. Mimo vogala hiše let ptice – drobne roparice, ki drži v krempljih nebogljene ptička, predrzno sede na steber pri sosedovih in skubi popoldansko malico.

Marljiva gospodinja mora narediti mnogo korakov, da lahko na mizo postavi obilno in okusno kosilo vsem jedcem v slast. Kako pomembna je dejavnost kmečke gospodinje, so potrdile na skupnem petem srečanju predsednice društev podeželskih žena iz občin Spodnjega Podravja 18. listopada 2010 v občini Destrnik. Gostiteljice so bile članice destrniškega društva, dobrodošlico pa jim je izrekel župan, g. Franc Pukšič.

Skupno so popotovale po občini in spoznavale delo na kmetijah, ogledale so si cerkev svetega Urbana, Volkmerjev dom in viničarijo. Druženje so zaključile s kulturnim programom in dobro kulinarijo na Lovrečevi kmetiji v Jiršovcih. Prisluhnile so tudi lepim mislim o kmečki ženi svetovalke društev podeželskih žena, gospe Terezije Meško. Predsednice društev so govorile v imenu svojega društva po radiu Ptuj; naša predsednica, ga. Bernarda Kolarjeva, je v lepih besedah predstavila naše delo in doživela lep četrtkov dan. Morda bo leta 2011 podobno srečanje v Žetalah.

Še en pogled na dogajanje v oktobru – lepo pripravljena razstava kulinaričnih dobrot z navadami ob kolinah na Žetalskem. 23. oktober – prijetno popotovanje po južnem delu Haloz, ogled BAZI-

LIKE PTUJSKOGORSKE, spoznavanje zgodovine cerkve ob multivizijskem prikazu in skupno druženje 12 članic v dolini VINETU ob slastnih ribah in prilogah.

Postopek za slana in sladka peciva smo spoznale 8. listopada v Žetalah 24 z go. Darinko Gosteničnik.

Naučile smo se tudi, kako pripravimo dober sladole. Triindvajsetega novembra smo pripravljale dobre jedi iz govedine pod vodstvom g. Dušana, tudi na kmetiji v Žetalah 24.

Od 2. novembra se članice družimo v hiši učenosti, razgibavamo dušo in telo ter se imamo lepo.

Ljubiteljice našivavanja in kvačkanja se sestajamo ob četrtkih v naši klubski sobi. Nastajajo lepi prtički, ki bodo obogatili razstavo ob občinskem prazniku leta 2011.

Marljiva žetalska gospodinja ima v tem meglenem času dovolj opravil v hiši, je pa tudi še čas za klepet pri sosedovih, prijateljih,...

Vzele si bomo čas za branje Žetalskih novic, ob praznikih so mize polne dobrot kot rezultat pridnih rok, stisk leve v desno pa je izraz, da želimo vsem občankam in občanom zdravja, sreče, miru ob praznikih v toplih družinskih kotičkih in Vas lepo pozdravljamo.

POLHARIJA, POLHARJENJE IN POLHI

Bil je čudovit oktobrski dan, ki se je počasi prevešal v noč. Polagoma sem štel korake. Pot me je peljala čez gozdni rob po travniku, nato v gozd. Skozi krošnje dreves so se migetajoče priče prikazovale zvezde. Najprej ena, dve, tri, nato več. Svetlobe je bilo še ravno toliko, da je ni kazalo kaliti z lučjo. Jaz pa sem štel korake. V gozdu se namreč hitreje znoči. Ob takšnih trenutkih se je enostavno nemogoče ogniti naravi, njenim zvokom in vonjavam. Nevajenim takšnih večernih gozdnih sprehodov bi lahko kakšen šum pričaral neprijetne občutke, jaz pa sem le štel korake in zajemal vonjave s polnimi pljuči. Po nekaj minutah sem v daljavi uzrl ogenj, ki se je na trenutke trepetajoče prikradel iz za debel dreves. Sledil sem svetlobi. Najprej pridušeno, nato vse glasneje, so iz daljave prihajali glasovi. Sprva neprepoznalni, nato sem lahko prepoznal govorjenje. Ko sem se približal, sem opazil skupinico ljudi, ki se je gnetla okoli ognja, čigar plameni so se dvigali in izgubljali visoko pod krošnjami dreves. Dober večer, stisk rok in že sem bil del dogodka, ki je med edinstvenimi v Evropi.

Prva pričevanja o lovljenju in uživanju polhov segajo v leto 1240, na slovenskem področju pa se polharija omenja že v letu 1460. Polharjenje je preživelo vse do današnjih dni in čeprav se je ponekod izrodilo in prišlo na slab glas, ga v našem kraju ohranjamo po prvobitnem izročilu.

Pogovor je tekkel, ogenj je grel. Bili smo v objemu bukovega gozda in temne noči. človeka kar prevzame. Tu in tam je bilo v daljavi opaziti

medle lučke, ki so naznanjale prihajajoče ljudi. V nekaj trenutkih se nas je okrog ognja gnetlo že zajetno število in smeh je napolnjeval gozd pod Macljem z imenom »Rauve«. Žerjavica je postajala vse bolj bogata in kmalu smo pograbili na koncih ošiljene palice, ki so bile pripravljene za peko na ognju. Kosi klobas so cvrčali nad razgretim ognjem. Kar z roko, po domače, smo se maslili z živežem, ki ima tako pečen še prav poseben okus. Mojstri takšne peke pa so nedaleč v stran pekli še zajca, katerega omamni vonj je lahen veter kdaj pa kdaj prinesel pod nos ostalih navzočih. Specialiteta večera pa je bil seveda polh.

Čas je bil, da polharji pregledajo poprej nastavljene pasti in ugotovijo, kako obilna bo poljšja večerja. Nestrpno sem pričakoval ulov, čeprav moram priznati, da mi polh ne tekne preveč. čas je mineval in pesem prisotnih je odzvanjala ter se počasi izgubljala v globini noči. Prav kmalu so bili tudi polhi pripravljene za pojedino in vsi, ki so želeli poskusiti to specialiteto, so prišli na svoj račun. Hrana, pijača, pesem in hudomušne šale so zapolnjevali čas ob ognju, ki je kar prehitro tekkel. Redki so trenutki, ko se lahko sprostiš in uživaš v prvinskosti življenja na tak način. Veseli me, da je bil zbor prisotnih sestavljen iz zelo mladih, mladih in starejših ljudi. Polharija je še enkrat združila in povezala ljudi več generacij, kar dandanašnji ni prav pogost primer.

Za vse to gre zahvala žetalskim lovcem, ki so se zelo potrudili in v naše kraje prinesli običaj, ki je tukaj, predvsem pa v osrednji Sloveniji, prisoten že več kot pol tisočletja.

Bilo je pozno ponoči, ko smo se pričeli pospravljati. Ogenj je tlel in počasi pričel ugašati, čas je bil za odhod domov. Se snidemo naslednje leto, so bile naše misli, na novi polharski noči, globoko v gozdu pod grebenom Maclja.

Polh, vrsta, živ fosil, takšen kot je, star že 20 milijonov let.

Franc Pulko, ml.

Župnija Žetale v adventu

V žetalski župniji se opaža, da verniki sodelujejo, čutijo povezanost in pripadnost župniji. To se je opazilo že na praznik vseh svetih, ko se je pri slovesni maši na pokopališču zbralo veliko vernikov, ki so z obiskom grobov pokazali, da so njihovi rajni še vedno v njihovem spominu.

V nedeljo po vseh svetih je skupina župljanov izkoristila lepo nedeljo in se v družbi duhovnikov g. Cirila in g. Štefana podala na Donačko goro. Pohvaliti velja g. Štefana, ki je kljub petinosemdesetim letom splezal na vrh in to kar po jeklenicah.

21. novembra je na Ptujju potekalo srečanje župnijskih pastoralnih svetov, katerega so se udeležili tudi naši člani. Zbrane je nagovoril g. nadškof pomočnik koadjutor dr. Marjan Turnšek, ki je govoril o karitativnem delu in o dobrodelnosti.

Stopili smo v advent, ki je čas pričakovanja Jezusovega rojstva, kar simbolično predstavlja adventni venček. Te so v soboto pred prvo adventno nedeljo izdelovali naši veroučenci. V prijetni veroučni učilnici so ob pomoči g. župnika Cirila in katehistinje spoznavali simboliko in izdelali venčke, ki jih je g. župnik v nedeljo blagoslovil in prižgal prvo svečko.

5. decembra je v župnijski cerkvi potekalo miklavževanje. Dramska veroučna skupina z mentorjem g. Cirilom je odlično zaigrala igro o Miklavžu, ki je potem tudi prišel v cerkev v spremstvu angelov. Miklavž je skupaj z otroki zmolil molitev Sveti angel ter jih pohvalil za njihovo pridnost. Na koncu prireditve je Miklavž povabil otroke k sebi in jim izročil Miklavževa darila.

V naši cerkvi se v tem času obnavljajo oz. restavrirajo stranski oltarji in prižnica. Leseni kipi so bili močno napadeni od lesnih škodljivcev, zato se je napravila zaščita in obnova barve v prvotnih odtenkih. Tudi sredinski lesteneč se bo zamenjal z novim, ki bo zagotovil, da bo cerkev bolj svetla. Stari, ki je bil prvotno lesteneč na sveče, se bo obnovil in namestil v eni od podružničnih cerkva. V začetku prihodnjega leta se bodo zamenjala okna, predvsem zaradi predvidenega ogrevanja cerkve, da se bodo zmanjšale toplotne izgube. Do velike noči se predvideva tudi zamenjava klopi z novimi, saj so stare že močno dotrajane in bi bilo škoda v njih namestiti grelce za ogrevanje, potem pa jih čez nekaj let premeščati v nove.

Pred nami so dnevi miline in pričakovanja. Zgodil se bo sveti večer s polnočnico, ki bo tudi letos pri cerkvi Marije tolažnice. Pred polnočnico bo dramska skupina zaigrala igro Božični večer.

Božič je praznik miru in miline, preživimo ga med svojimi najdražjimi, spomnimo pa se lahko tudi tistih, ki so osamljeni in jim v teh dneh podarimo delček svojega časa in jih obiščimo. Stopili bomo v novo leto, ki naj bo blagoslovljeno in z obilo božje milosti.

V dneh po božiču nas bosta obiskala naša duhovnika in blagoslovila naše domove in družine; sprejmimo ju, saj je to priložnost, da se srečamo z duhovnikom na svojem domu.

S. G.

PLANINSKO DRUŠTVO ŽETALE

Leto je kar zbežalo mimo nas. Ponavadi se ob koncu leta ozremo nazaj in analiziramo uspehe in neuspehe. V društvu smo seveda tudi letos dokaj samokritični in ugotavljamo, da bi se dalo storiti več, vendar pa smo z doseženim zadovoljni. Pomembnejša je prihodnost, čas, ki prihaja, novi cilji, večji uspehi. Optimizma ne manjka, delovne zagnanosti pa tudi ne. V vsakem društvu pač stvari niso toliko odvisne od posameznikov, ki tvorijo celoto, temveč od njihovega sodelovanja in dopolnjevanja.

Da pa ne bo kdo razočaran, naj povem, da leto za pohodnike še ni končano in da kot vsa ostala leta tudi letos organiziramo ŠTEFANOV pohod, ki bo v nedeljo, 26. decembra. Zbirališče bo ob OŠ Žetale, ura odhoda 8.30. Upamo, da bo udeležba čim številnejša.

Ob koncu Vam zaželimo samo še bel božič in srečno, uspešno, veselo, zdravo in še kakšno novo leto 2011.

Franc Pulko, ml.

Pri Rodoškovi Anici na Rogatnici

Pri Rodoškovi Anici na Rogatnici v torek, zadnjega listopadnega dne prijetno srečanje:

»Že 87. leto živim na Rogatnici, ne v rojstni hiši, tista je bila stara, dotrajana, zgradili smo novo, kjer mi je lepo. Življenje družine, iz katere izhajam, je bilo zelo zanimivo. Moja mati je prišla iz Gaja, to je obrobni kraj, ki se spaja z Žetalami. Očetova prva žena je ob porodu umrla, rodila je pet otrok, trije so umrli, ostali sta dve hčerki, obe sta bili gluhonemi, a delavni.

Oče se je poročil s 25 let mlajšo – mojo mamo Alojzijo, ki je rodila enajst otrok, sedem jih je umrlo, ostali smo štirje. Živiva še s sestro Alojzijo, ki živi v Majšperku in šteje 90 let. Mojemu očetu je bilo ime Blaž, umrl je pri 80 letih, mama je umrla pri 70. Jaz sem se rodila zadnja in določili so me za naslednika kmetije na Rogatnici. To je kar obsežna kmetija, a je bila v slabem stanju, ko sva jo prevzela z možem, Rogatniški Tinček so mu rekli. Bil je dober človek, miroljuben in delaven. Z marljivostjo sva dosegla, da je kmetija napredovala, mnogo časa sva porabila za delo v piščančji farmi. S tem delom nadaljuje sin Jožek, ki je prevzel kmetovanje, pridno mu pomaga žena Anica, moja potrpežljiva in skrbna snaha.

Z možem sem srečno živela ob delu in vsakdanjih skrbeh 49 let in pol; kako kratek čas je manjkal do zlate poroke, a je bila bolezen močnejša in mi ga je vzela. V zakonu se nama je rodilo pet otrok: Mici, Valerija, Irena, Joži in Martin. Hčerka Irena živi v Ptujju in rada prihaja domov s svojo družino. Mici, Valerija in Martin so poročeni in živijo družinsko življenje nedaleč od doma, tako da lahko pridejo dnevno na obisk in klepet.

Glavni dohodek na kmetiji je bil pridelek v farmi in les iz našega gozda. Mnogokrat sem bila sama doma z otroki, mož Tinček je rad pomagal drugim, oral je žetalske njive, ker je bil med prvimi, ki je znal rokovati s traktorjem. V mladosti je vozil vse s konji, na Dravsko polje je peljal sadje, pijačo v zameno za živež. Pozimi je vozil les v Majšperk. Pri hiši smo imeli vedno konje in vole, z modernizacijo – nabavo traktorja, nakladalke, trosilca in drugih strojev – smo to vzrejo opustili, vedno pa še redimo krave in svinje. Naš Tinček je imel zelo rad živali, bil je potrpežljiv, dober, jaz sem mu mnogokrat rekla: »Ti si tak kot Ivan Kramberger iz Negove.« Vedno je rekel: »Pomagajmo si.« V življenju je imel mnogo prijateljev. Mnogo lepih trenutkov je preživel s farnim župnikom g. Štefanom. Oba sva rada hodila k božji službi. Na zadnji poti ga je spremljalo mnogo ljudi, saj se ta naš Tinček ni z nikomer kregal, še s politikom je prijateljeval, več let je

posvetil političnemu življenju in takratni krajevni skupnosti Žetale.

Rada sva hodila na izlete, romanja, nikoli nisva šla »eden brez drugega«. Lepa so bila doživetja s potovanjem po Avstriji, Svetih Gorah, Višarjah in drugih romarskih poteh. Na morju sva bila enkrat, ko sva bila na obisku pri njegovi sestri v Piranu. Povsod nama je bilo lepo. Zdaj sem najraje doma, rada obiščem otroke. Spominjam se, kako sem pekla kruh; na kamion s priklopnikom ga ne bi naložili, toliko zlatorumenih kolačev sem potegnila iz peči. Tri leta smo živele pri naši hiši kar štiri družine. Pa nam je bilo lepo, dobro, če je bilo kaj težko, je tudi šlo. Moke je bilo za vsakdanji kruh dovolj, saj smo žito peljali v mlin na Slape in zamenjali za več vrst moke. Tako sem spekla mnogo štrukljev, pogač, krofov, bidrov in drugih dobrot.

V življenju s Tinčekom nisva kaj dosti plesala, tudi pela ne, rada pa sva poslušala dobre pevce. Bila sva lep zakonski par.

Njega ni več, a so vnuki, imam jih trinajst, devetkrat sem prababica. Kako nam je bilo lepo, ko smo se vsi zbrali na praznovanju ABRAHAMA, ki ga je srečal naš gospodar Jožek. Večkrat se spomnim Milene, hčerke moje nečakinje, ki je odraščala pri nas in smo jo šteli za pravega družinskega člana, rada nas obišče.«

Gospa Anica je bila ob srečanju nasmejana, zgovorna, zato sva se sprehodili še skozi njeno vsakdanje življenje. »Ne vstanem z jutranjo zarjo, malo pozneje, se uredim, vzamem zdravila, prisluhnem radiu, zajtrkujem. Zelo rada berem knjige, več kot 500 sem jih prebrala, tudi revije, rada pogledam tudi dober film na televiziji. Lani sem še delala na polju z motiko, zdaj pa več ne zmorem, saj sem prestala dve operaciji. Srečna sem, da lahko vstanem, se sprehodim in zaužijem tisto jutranjo kavo z mlekom, rada pojem štrukelje, sicer mi hrana preveč ne diši. Spomnim se, kako sem bila srečna, ko so prihajali otroci na svet, kako težko mi je bilo, ko so kot odrasli odhajali. Lepo je, ko prihajajo, me objamejo in se imamo radi. Naj bo tako še naprej, imejmo se radi«, je zaključila svoje misli Anica.

Meni je gospa Anica podarila dve uri časa ob prijetnem kramljanju, ob dobri kavici in gibanici s skuto »po žetalsko«. Prijetno sva pobesedovali tudi z njeno snaho Anico, zdravo, srečno in zadovoljno življenje vam želim na Rogatnici ali v Čermožišah.

Za Žetalske novice, M.K.

Žetalski vitez

Sedemindvajseti november iztekajočega leta 2010 je bil nepozaben dan za našega občana in vinogradnika, g. Francija Plajnska.

Z ženo Dragico sta se odpeljala v Postojno. V Predjamskem gradu se je odvijal nevsakdanji dogodek. Zbrali so se vitezi društva Združenja slovenskega reda vitezov vina.

Kako te člani sprejmejo v svoj red? Zagotovo moraš biti vinogradnik, dober negovalec vinske trte, mnogo moraš vedeti o vinski kapljici. Vse to mi je povedal mladi vitez Franci sam. V Ptujju je dobil vsa priznanja za kakovost vin, s tem si je razvil delokrog in postal spoznaven. V ptujjsko-ormoškem omizju so sklenili, da bo g. Franci letos v njihovih vrstah, zato so ga izbrali, predlagali vseslovenskemu redu in tako je g. Franci od 27.11.2010 vitez vina.

Eno leto mu teče pripravništvo, potem po nekaj letih napreduje do najvišje stopnje.

Člani – vitezi se morajo ravnati po statutu in pravilniku. Najstarejši vitez šteje 94 let. Red imenuje tudi častnega člana, to je oseba z velikim strokovnim in javnim ugledom. Najvišji organ reda oziroma ambasador je g. Milan Knežević.

V Sloveniji deluje sedem omizij, skupno število članov je lahko 140, sedaj šteje red 104 viteze. Vsako leto jih sprejmejo sedem, z izjemo so jih letos včlanili devet.

Združenje vitezov je dobrodelno, večkrat obdarijo posameznike, družine, ki so v materialni stiski.

Spoštovani občani in občanke naše občine, verjetno niste vedeli, da imamo v naši občini viteza. To je lep naslov, naloge reda so stroge, zahtevne, g. Franci se jih bo stoo odstotno držal. V imenu vseh v naši občini sprejmi, g. Franci, iskrene čestitke, želimo ti zdravo in srečno viteško življenje.

Ta red ima sedež na Ptujju, imajo svoj pozdrav: »V čast vinu in domovini!«

Viteška hvalnica vinu

*Od davnih časov na slovenskih tleh,
najboljša kapljica v kletih,
v majol'ki pisani se nam smeji,
povrne nam moči.*

*Vitezi vina smo se zbrali vsi
v čast vinu in Sloveniji,
z ljubeznijo vsak trs negujemo,
vince spoštujemo.*

*Na zdravje, prijat'li, ves viteški zbor,
vsi kupice polne zdaj dvignimo gor!
Naj ta zdravica za vse velja,
ki boža jih trta kot sonce z neba.*

*Na zdravje pr'jat'li, ves viteški zbor,
od nekdanj nam žlahtna je kapljica vzor!
Naj hvalnica naša velja vse dni,
naj vince združuje vse dobre ljudi.*

Razlaga besed:

viteški red: ustanovljen v času križarskih vojn za obrambo romarjev, bolnikov

viteški: plemeniti, velikodušen

vitez: v srednjem veku pripadnik nižjega plemstva v službi gospodarjev;

»Srečala je viteza svojih sanj, izredno lepega, dobrega moškega.«

vitezova zvezda: lončnica, rastlina s trobentastimi, rdečimi cvetovi

Za Žetalske novice, M.K.

Kožuhanje

Letošnje leto je koruza dobro obrodila. Kmetje so jo pospravljali na različne načine, večinoma seveda s stroji. Pri Kolarjevih v Dobrini pa so bili spet pripravljene del pridelka potrgati ročno in ga pripraviti za ličkanje oziroma kožuhanje.

Številni kožuhači smo se zvečer zbrali okoli velikega kupa klasja. Pridne roke so hitele trgati liče s koruznih klasov. Malce se je zatikalo pri tistih, ki so koruzo vezali. Govorili

so, da jih je premalo, a drugi so se izgovarjali, da ne znajo več vezati. Med smehom smo jih dražili, češ da so počasni. Domači moški so obešali koruzno klasje na rante gospodarskega poslopja. Delo je v dobrem razpoloženju hitro potekalo in kup klasja se je nižal. Kar prehitro smo končali. Po napornem delu je sledila malica. Pograbili smo kožuhovino na kup ter pripravili mize in klopi.

Mize so se kmalu šibile od raznovrstnih dobrot žetalskih gospodinj (raznovrstni štruklji, rogljiči, gibanice, domači kruh, zaseka, meso...) in dobre kapljice vinogradnikov. Manjkali niso niti pečeni kostanji. Dani je raztegnil harmoniko, pari so se zavrteli. Nato je zadonela še pesem. Preživeli smo lep večer z obujanjem starih običajev. Današnji tempo življenja je tudi na kmetih zelo hiter. Hvaležni smo Kolarjevim, da so pripravljene pripraviti kožuhanje po starem, saj je potrebno koruzo potem, ko se posuši, tudi ročno pospraviti.

Za Žetalske novice M.S.

Misli o sreči

Prava sreča je poceni,
drago plačujemo samo njene nadomestke.
H. B.

Za srečo je bolje, če ne govoriš o njej
in če jo ohraniš zase.
Preveč krhka je in vsaka najmanjša stvar
jo lahko streš.

Simone Berteaut

Človeka osrečijo njegovi lastni napor,
brž ko spozna potrebne prvine za srečo:
preproste užitke, pogum, nesebičnost,
ljubezen do dela in predvsem čisto vest.

George Sand

Vzemi si čas
Vzemi si čas za prijaznost-
saj je pot k sreči.

Vzemi si čas za sanje-
popeljejo te med zvezde.

Vzemi si čas za to,
da ljubiš in da si ljubljen-
to je privilegij bogov.

Vzemi si čas in se ozri naokrog-
dan je prekratek, da bi bil sebičen.
Vzemi si čas za smeh- ki je glasba duše.

Stara angleška molitev

TURISTIČNO DRUŠTVO ŽETALE OB IZTEKU LETA 2010

Izteka se leto, ki je bilo za TD Žetale izjemno pestro, zanimivo in aktivno. Leto, ki je v širši družbi odprlo mnoga vprašanja in dileme, podalo pa le malo odgovorov. Splošna družbena dogma racionalizacije in optimizacije je vrednoto prostovoljnega, družbeno koristnega dela postavila nekam na rob. Pa vendar je to vrednota, ki je osrednjega in vitalnega pomena za delovanje slehernega prostovoljnega društva. Na tej osnovi je bilo v TD Žetale narejenega mnogo družbeno koristnega dela.

Osrednji dogodek leta, ki se izteka, je bila gotovo mednarodna evropska mladinska izmenjava v poletnih mesecih. Programsko in organizacijsko zahteven dogodek je na udeležencih in na društvu pustil zelo pozitiven pečat. Samo dogajanje pa je pritegnilo veliko pozornost zainteresirane društvene, mladinske in ostale javnosti iz ožje in širše okolice. Po uspešnem zaključku in evalvaciji akcije 1.1 iz nabora Nacionalne agencije, smo se lotili izvajanja akcije 1.2, ki nam nalaga realizacijo potrjenega programa mladinske pobude.

V okviru slednje bomo opremili nekatere pohodne poti po naši občini z novimi klopami, ob Vukovi domačiji pa že stoji večja informacijska tabla, ki ponuja izčrpno bazo informacij o coni Haloze – Zagorje.

Veliko pozornosti smo posvetili stalnemu urejanju Vukove domačije in neposredne okolice. Objekt naše kulturne dediščine je v letu 2010 odprl svoja vrata več kot 800 obiskovalcem. To dejstvo vsekakor ni zgolj samo sebi v namen in verjamemo, da se bo število obiskovalcev v prihodnje še povečevalo.

Vsakoletni tradicionalni izlet društva je bil tokrat na Plitvička jezera, lokacijo, vredno ogleda. Redni občni zbor društva, ki bo izpeljan v začetku novega leta, bo postregel z novimi ambicioznimi programskimi načrti za prihodnje in upam, da tudi s kakšnim novim članom.

Marko Kojc, TD ŽETALE

ŽELIMO VAM VESELE PRAZNIKE
IN POLNO ČAŠO OPTIMIZMA
V NOVEM LETU!

MLEČNI AVTOBUS

Ko smo letos modernizirali del ceste Žale – Gruškovje, je bila tudi nekajdnevna zapora za ves promet na mostu čez potok Stopnica.

Ker pa se mleko molze dvakrat dnevno, pot do zbiralnice pa zaprta, ga je bilo potrebno dostaviti na izvorni način.

Tako je na relaciji *zaprti most – zbiralnica* nekaj dni vozil »mlečni avtobus«.

Potniki so se držali voznega reda, tako da do zamud ni prihajalo.

T.B.

05.12.2010

27.11.2010